

Ἡ μάσκα καὶ τὸ πρόσωπο

Ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη

Τό γιατί οἱ εἰδικοί περὶ τὸν κορωνοϊό, οἱ λοιμωξιολόγοι, ἐν μιᾷ φωνῇ λένε νὰ φορᾶμε τὴ μάσκα παντοῦ, ὅπου βρισκόμαστε μὲ ἄλλους, τὸ καταλαβαίνουμε. Πρὸς ἀποφυγὴ μεταδόσεως τοῦ **θανατηφόρου** **ιοῦ**. Εἶναι μικρὴ, πολὺ μικρὴ, ἐλάχιστη «θυσία», πού κάθε χριστιανὸς τὴν ἀποδέχεται γιὰ λόγους ἀγάπης. «Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» (Λουκ. ι' 29). «Ὅρθῶς»! εἶναι ἡ ἐπισφράγισις τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου. Δὲν προφυλάσσουμε μόνο τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ προφυλάσσουμε καὶ τὸν ἄλλον πού μᾶς προσεγγίζει. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ **αἰσθητική**. Μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ **ὑγεία** καὶ ἡ **ἀγάπη**.

• Ἐκεῖνο πού δὲν καταλαβαίνουμε εἶναι τὸ γιατί μερικοὶ ἀνάγουν τὸ θέμα τῆς μάσκας σέ... δογματικὸ θέμα! Ἔφτασαν στὸ σημεῖο, ὠρισμένοι «γεροντάδες» νὰ καταπιέσουν γονεῖς, νὰ μὴ στείλουν τὰ παιδιά τους στὸ σχολεῖο, μόνο καὶ μόνο γιὰ τὴ μάσκα! Στὸ ἐρώτημα «καὶ τί θὰ γίνουν τὰ παιδιά;», ἀπαθέστατα, ἀλλ' ἐπιβλητικὰ ἀπαντοῦν: «Καλύτερα νὰ μείνουν τὰ παιδιά ἀγράμματα, παρὰ νὰ βάλουν μάσκα»!!!

• Πολὺ περισσότερο μερικοὶ, αὐτόκλητα ἀλάθητοι, εἶναι κάθετοι ἐναντία στὴ χρῆσι μάσκας μέσα στὸ Ναό. «Ὁ Θεὸς -λένε- θέλει νὰ βλέπη τὸ πρόσωπό μας. Δὲν θέλει “καραγκιόζηδες” οὔτε “καρναβάλους”»!

• Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσουμε, ὅτι ὁσάκις στὴν Καινὴ Διαθήκη ἀναφέρεται ἡ λέξις «πρόσωπον», δὲν νοοῦνται τὰ ἐν τῷ προσώπῳ χαρακτηριστικά. Ὅπως ὅταν μιᾶμε γιὰ τὸ **πρόσωπο τοῦ Θεοῦ**, δὲν ἐννοοῦμε φυσικὰ χαρακτηριστικά τοῦ Θεοῦ, πού ἄλλωστε δὲν ὑπάρχουν τέτοια στὸν Θεό. Ἔτσι καὶ ὅταν μιᾶμε γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου, δὲν ἐννοοῦμε τὰ ἐξωτερικά του χαρακτηριστικά.

Ἡ λέξις «**προσωπολήπτης**» τί εἶναι; Συμβολικὴ ἢ πραγματικὴ; Ἀσφαλῶς συμβολικὴ. «Οὐκ ἔστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ» (Πράξ. ε' 34). Αὐτὸ τί σημαίνει; Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ χρῶμα, σχῆμα, χαρακτηριστικὰ ἐξωτερικά. Κυρίως σημαίνει, ὅτι ὁ Θεὸς βλέπει τὴν **καρδιά** τοῦ ἀνθρώπου. Λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν πνευματικὴ ὑπόστασι τοῦ ἀνθρώπου.

• Ὅπως ἡ λέξις «**προσωπολήπτης**» εἶναι συμβολικὴ καὶ γενικὴ, ἔτσι καὶ ἡ λέξις «**πρόσωπον**». Σημαίνει τὸν ὅλο ἄνθρωπο, καὶ ἰδίως τὴν ψυχὴ, πού σημειώνεται ὡς «καρδιά». Σημαίνει τὸ πνευματικὸ εἶναι τῶν λογικῶν ἀνθρώπων, πού κάθε ἕνας εἶναι ἀνεπανάληπτο πρόσωπο ἀπροσμέτρητης ἀξίας. Δὲν εἶναι ἄτομο· εἶναι πρόσωπο. Δὲν εἶναι νούμερο· εἶναι πρόσωπο.

• Δὲν πηγαίνουμε στὸ Ναό, γιὰ νὰ δῆ ὁ Θεὸς τὸ πρόσωπό μας ἐξωτερικῶς, γιὰ νὰ δῆ τὰ μάτια μας, τὰ φρύδια μας, τὴ μύτη μας, τὰ χεῖλη μας. Ἀλλὰ τί θέλει νὰ δῆ; Τὸ πρόσωπό μας, δηλαδὴ τὴ μορφή μας, δηλαδὴ τὴν πνευματικὴ μας κατάστασι, δηλαδὴ τὴν καρδιά μας.

• Μερικοὶ ἐπιμένουν: «Καλὰ, στὶς ἐξω συναναστροφές πρέπει νὰ φορᾶμε μάσκα. Ἀλλὰ καὶ στὸ Ναό;».

Τὴν ἀπάντησι τὴν βλέπουμε καὶ στὴν περίπτωσι τῆς συγκύπτουσας (Λουκ. ιγ' 10). Ὁ Χριστὸς ἀνθρωπίνως τί εἶδε στὴν εὐλαβέστατη αὐτὴ γυναίκα, πού σερνάμενη πήγαινε στὸ ναὸ (στὴ συναγωγὴ); Τὸ πρόσωπό της θαύμασε; Μὰ αὐτὸ δὲν φαινόταν. Ἀκουμποῦσε στὸ δάπεδο. Τὴν **καρδιά** της εἶδε. Καὶ τὴν προσφώνησε γλυκὰ καὶ τὴν βράβευσε ἰαματικά.

Ἀκόμα καὶ οἱ ἐχθροὶ Του τόνιζαν αὐτὴ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν Χριστό. «Οὐ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου» (Ματθ. κβ' 16). Ὁ δὲ ἀπόστ. Παῦλος τονίζει: «Πρόσωπον ἀνθρώπου Θεὸς οὐ λαμβάνει» (Γαλ. β' 6). Καὶ ἀλλοῦ λέει: Δὲν καυχώμεθα «ἐν προσώπῳ, ἀλλ' ἐν καρδίᾳ» (Β' Κορ. ε' 12).

• Τὴ μάσκα ἀπὸ τὴν καρδιά μας νὰ βγάλουμε. Τὴ μάσκα τῆς ὑποκρισίας. Αὐτὸ βέβαια δὲν σημαίνει, ὅτι καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ πιστοῦ δὲν πρέπει νὰ εἶναι καθαρὸ καὶ ἀγνό. Μᾶς πειράζει ἡ μάσκα, πού μᾶς κλείνει τὸ στόμα καὶ μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ μολυσμούς; Καὶ δὲν μᾶς πειράζει, ὅτι τὰ χεῖλη μας π.χ. εἶναι βρώμικα ἀπὸ δολιότητες καὶ κατακρίσεις;